

Vec C-73/06

Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern

(návrh na začatie prejudiciálneho
konania podaný Finanzgericht Köln)

„Šiesta smernica o DPH — Článok 17 ods. 3 a 4 — Vrátanie DPH —
Ôsma smernica o DPH — Vrátanie DPH platiteľom dane, ktorí nemajú
sídlo na území štátu — Článok 3 písm. b) a článok 9 druhý odsek —
Príloha B — Potvrdenie o zdanení — Právny význam — Trinásta smernica
o DPH — Vrátanie DPH platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území
Spoločenstva — Článok 1 bod 1 — Pojem sídlo hospodárskej činnosti“

Návrhy prednesené 19. apríla 2007 — generálna advokátka V. Trstenjak . . . . . I - 5658

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 28. júna 2007 . . . . . I - 5677

Abstrakt rozsudku

1. *Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych predpisov — Dane z obratu — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Vrátanie dane platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu*

[*Smernica Rady 79/1072, článok 3 písm. b), článok 9 druhý odsek a príloha B*]

2. *Daňové ustanovenia — Harmonizácia právnych predpisov — Dane z obratu — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty — Vrátenie dane platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území Spoločenstva*

(*Smernica Rady 86/560, článok 1 bod 1*)

1. Článok 3 písm. b) a článok 9 druhý odsek ôsmej smernice 79/1072 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu, sa majú vykladať v tom zmysle, že osvedčenie vyhotovené v súlade so vzorom v prílohe B tejto smernice v zásade povoľuje predpokladať, že príslušná osoba nie je iba platiteľom dane v členskom štáte, ktorého daňový orgán jej vyhotovil uvedené osvedčenie, ale rovnako, že je v tomto členskom štáte usadená, či už pôjde o sídlo hospodárskej činnosti alebo tam má stálu pobočku, z ktorej vykonáva obchodné operácie.

Tieto ustanovenia však neznamenajú, že by daňový orgán členského štátu vrátenia dane nemohol požadovať dôkazy o existencii pobočky, ktorej adresa je v tomto osvedčení uvedená, ak sú pochybnosti o jej hospodárskom význame, a to formou prijatia správnych opatrení upravených právnymi predpismi Spoločenstva v oblasti dane z pridanej hodnoty.

Pokiaľ zo získaných informácií vyplýva, že z adresy uvedenej v osvedčení o štatúte platiteľa dane sa nedá vyvodiť ani sídlo hospodárskej činnosti platiteľa dane, ani stála pobočka, z ktorej uskutočňuje tento platiteľ dane obchodné operácie, daňový orgán členského štátu vrátenia dane je oprávnený zamietnuť platiteľovi dane požadované vrátenie dane bez toho, aby tým bolo dotknuté právo platiteľa dane domáhať sa nároku súdnou cestou.

Daňový orgán členského štátu, kde sa žiada o vrátenie zaplatenej dane z pridanej hodnoty, je v zásade, fakticky aj právne, viazaný informáciami uvedenými v tomto osvedčení.

(pozri body 40, 41, 49, 50, bod 1 výroku)

2. Článok 1 bod 1 trinástej smernice 86/560 o harmonizácii zákonov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — postup vrátenia dane z pridanej hodnoty osobám podliehajúcim zdaneniu, ktoré nesídli na území Spoločenstva, je potrebné vykladať v tom zmysle, že sídlo hospodárskej činnosti je miesto, kde sa prijímajú zásadné rozhodnutia riadiaceho orgánu spoločnosti a kde sa uskutočňujú úlohy ústredia tejto spoločnosti.

Určenie miesta sídla hospodárskej činnosti predpokladá zohľadnenie súhrnu faktorov, medzi ktorými sa v prvom rade nachádza sídlo, miesto ústredia, miesto stretnutia riadiacich osôb spoločnosti a miesto, obvykle totožné, v ktorom sa rozhoduje o všeobecnej podnikovej politike. Iné

faktory ako napríklad bydlisko riadiacich osôb, miesto konania valného zhromaždenia, miesto uloženia správnych a účtovných dokumentov a miesto hlavného priebehu finančných činností, najmä bankových, sa môžu zohľadniť taktiež.

Fiktívne usadenie sa, aké charakterizuje spoločnosť typu „poštovná schránka“ alebo „webová stránka“, nie je možné kvalifikovať ako sídlo hospodárskej činnosti v zmysle článku 1 bodu 1 trinástej smernice.

(pozri body 61 — 63, bod 2 výroku)